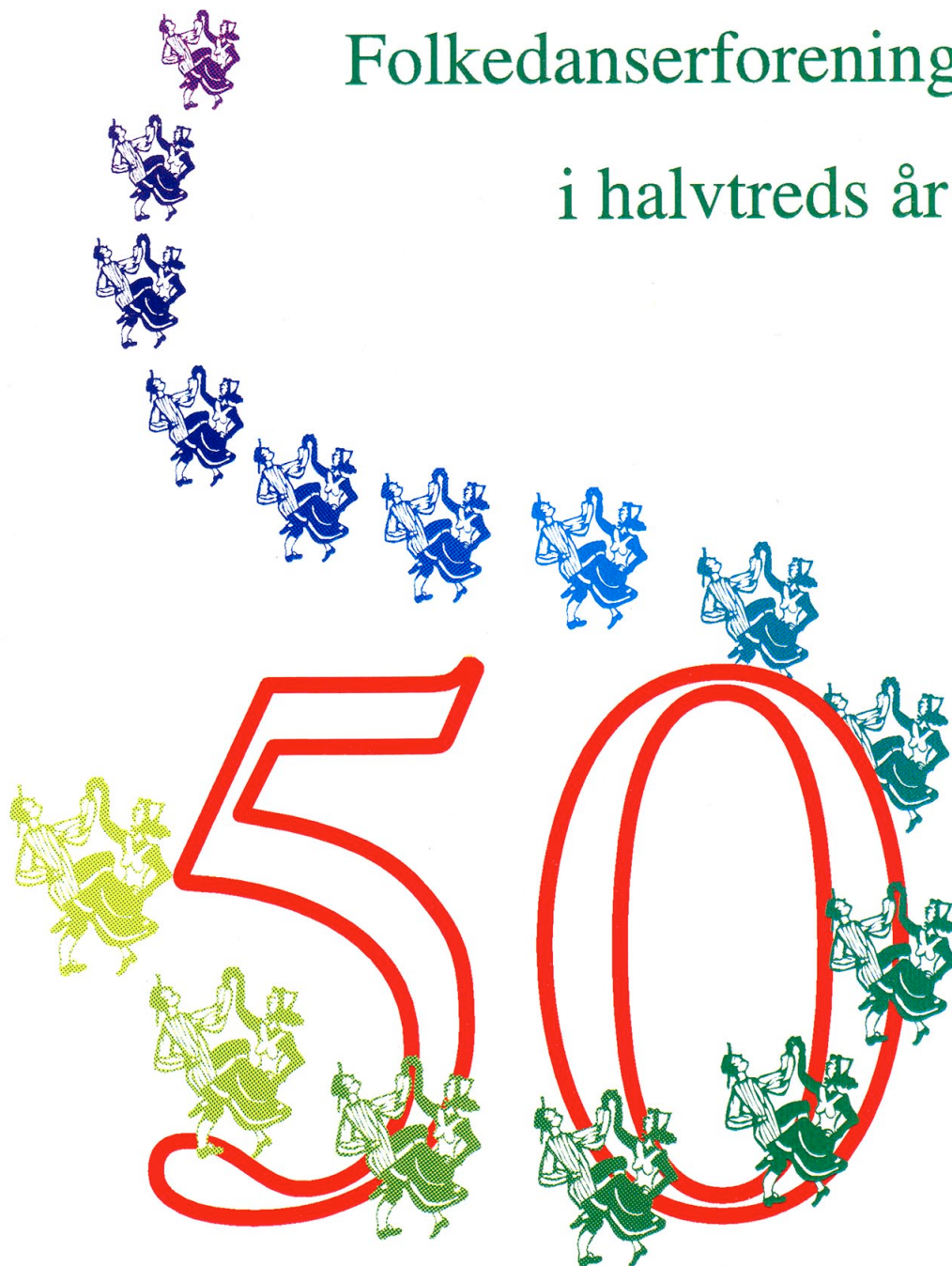

Willerød og Omegns Folkedanserforening

Folkedanserforening i halvtreds år

Indhold

Indledning

De 10 første år:

Stiftende generalforsamling, side 4. Noter fra de første ti år, side 5. Opvisning i 1945, side 7.

Opvågning fra tornerosesøvn:

Opvågning, side 8. Formand gennem 18 år, side 9. Børge Pedersen, side 10. Børge Pedersens Reinlænder, side 11. Den gamle grønne pengekasse, side 12.

Foreningsaktiviteter:

Hygge ude og hjemme, side 15. Dilettant, side 17. Børnestævner, side 18. Knuthenborg, side 19. Øst-vest når det er allerbedst, side 20. Opvisninger, besøg og rejser, side 22. Sofus, side 26. Seniorholdet, side 27. Elme Folkdansk, side 28. Fanerne, side 30. Rummet, side 31. Logo og ABC, side 33. Lokaleproblemer, side 34.

Smil:

Sådan kan det gå på et landsstævne, side 35. Bukselommerne klarede situationen, side 36. Omklædning for åben skærm, side 37. Hvor er mine ...?, side 39.

Ting og sager:

Gaver og minder, side 41. Håndsmædede sølvskospænder, side 43. Skrevet og sagt, side 44.

Folkeminder:

Lyngevesten, side 45. Huekone i Lillerød, side 46. Det er som man tager det, side 47. Kyssestykke, side 49. Fem skifteopgørelser, side 51. Allerød og omegn for tohundrede år siden, side 53.

Appendiks:

Foreningens formænd, side 57. Foreningens spillemænd, side 57. Foreningens danseledere, side 58. Foreningens bestyrelse i efteråret 1993, side 58. Jubi-aktiviteter, side 58.

Indledning

Et 50 - års jubilæum skal fejres, og som et led i festlighederne udgiver Lille-rød og Omegns folkedanserforening dette festskrift.

Foreningen startede under Den anden Verdenskrig og viste sig hurtigt at være en livskraftig forening, indtil lokalemangel fik aktiviteterne til at gå i stå i 1953. Gamle fotografier og bestyrelsesreferater vidner om, at mange af medlemmerne havde deltaget aktivt i stævner og mange andre aktiviteter.

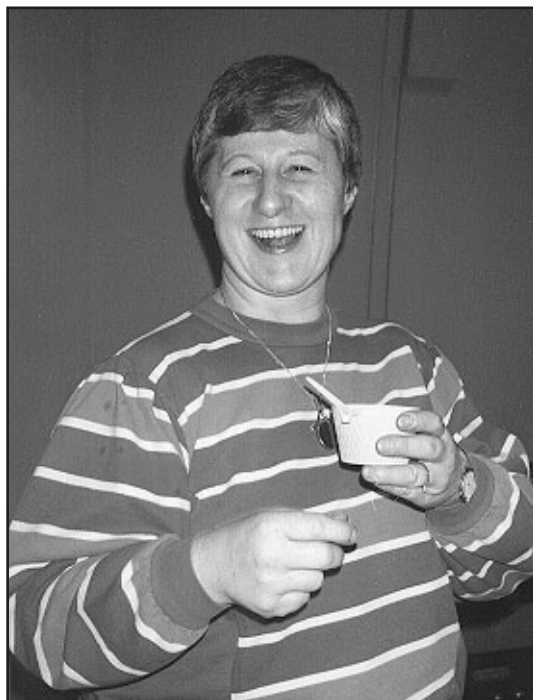
"Tornerosesøvn" varede frem til 1973. En gruppe folkedanserentusiaster havde nylig overstået et aftenskolekursus i folkets danse og besluttede at kalde den gamle forening til live igen. De 16 dansere ville gerne have andet og mere i gang end bare undervisning, og så blev de gamle faneplader, penge-kassen og bestyrelsesprotokollen fundet frem fra gemmerne til et nyt liv.

I dag som dengang er folkedansens styrke, at det er en familieaktivitet, hvor alle aldersgrupper kan deltage i legestuer, stævner, rejser og opvisninger. På tværs af generationer og uden skelen til social status, kan musikken og dansen give livsglæde, samvær og motion på en afslappet måde.

I skriftet her bringes en kavalkade over foreningens liv med de mange aktiviteter i ind- og udland, morsomme episoder, sjove tildragelser og pudsigheder i årenes løb.

Rigtig god fornøjelse med læsningen og til foreningen: "Hjertelig tillykke med de 50 år med håbet om et fortsat livskraftigt og aktivt foreningsliv".

Inger Pedersen, formand.

Stiftende generalforsamling

Niels Jensen fra Hillerød satte en annonce i avisen: "Hvem vil danse folkedans?" Det var der ca. 40 personer, der gerne ville!

Der var stiftende generalforsamling i Lillerød og Omegns Folkedanserforening den 23.10.1943, og Karl Larsen, "Rosenvang" på Lyngø Overdrev blev valgt som foreningens første formand.

§ 6.

Kontingent 3 Kr. aarligt for Enkeltmedlemmer og 5 Kr. for Ægtepar og betales halvaarsvis forud. Udmeldelse skal ske skriftligt til Kassereren. Har et Medlem trods Paakrav ikke betalt Konkontingent i et Aar, kan han (hun) ekskluderes og kan kun optages paany mod at betale Restancen.

Saaledes vedtaget paa den stiftende Generalforsamling
Lørdag den 23.—10.—1943.

Karl Larsen Børge Pedersen Peter Christiansen
Astrid Frederiksen Jørgen Jørgensen
Grethe Rasmussen Inga Nielsen.

I de første love findes et par pudsigheder, som gengives her:

§4 i lovene forlangte, at 3 af 7 bestyrelsesmedlemmer skulle være kvinder - var det mon for at have nogen til at lave kaffe? Af bestyrelsens sammensætning kan vi se, dette blev taget til efterretning!

At lovene er forevist og underskrevet af politimesteren i Hillerød skyldtes, det var en "krigsforening", og der derfor var specielle regler for at måtte samles i større mængder.

Forevist.

Politimesteren i Hillerød m. v.,

den 8-11-1943.

Noter fra de første 10 år

- 1944: 1. opvisning finder sted 2. påskedag på Lillerød Kro. Problemer med at få tilladelse til at låne undervisningslokale på Lillerød skole. Tilladelse blev givet for sommerhalvåret!
- 1945: Fane indviet 4. februar. Der danses for krigsfanger på Høveltegaard. Børge Pedersen vælges første gang til formand.
- 1946: Generalforsamling to gange om året og ustandseligt skifte af formand.
- 1948: Undervisning på Blovstrød Kro. Pris børn 2 kr, voksne 3,50 kr mdl. Børge Pedersen formand.
- 1949: Opvisning: Pris for hele aftenen er 2 kr - for opvisningen alene 1 kr for voksne og 50 øre for børn. Udflugt til Nationalmuseet og Rigsdagen. Jørgen Jørgensen vil vise film fra foreningens ture - pris 1,50 kr. Den 26. juni holdes der sommerfest med bl.a. pilekast, skydning og kegle-spil + legestue. Cykeltur til bl.a. Buresø - pris 5,50 kr incl. diverse huer. Undervisning på Blovstrød skole. Dragt sælges til indkøbspris - 75 kr. Baltegn til legestue: 2 kr. Navneændring til: *Folkedanserforening for Bloustrød, Lillerød* vedtages, men føres ikke ud i livet.

Jenny Jørgensen og Inger Christiansen er til landsstævne i Haderslev i 1950

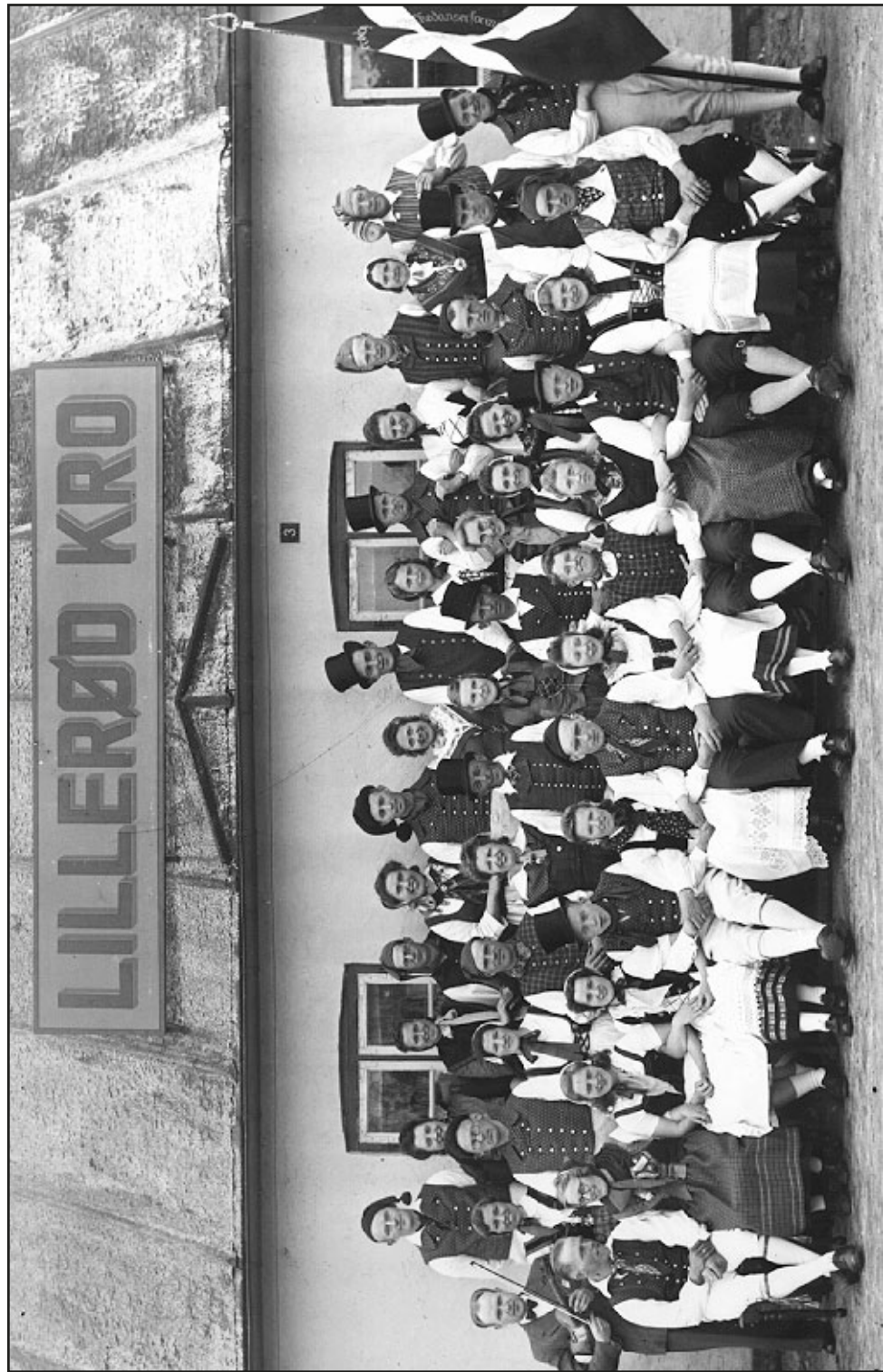

- 1951: Samarbejde med foreninger i Birkerød, Farum, Holte, Lynge og Hillerød, så sammenfald af fester undgås. Fælles skovtur over Frederikssund til Ledreborg skove. Legestue. Byfest hvor 3 kvadriller voksne og 2 kvadriller børn deltager.
- 1952: Undervisningen koster 4 kr for voksne og 2 kr for børn. Opvisningen på Lillerød Kro gav underskud. Flæskespil på Lillerød Kro. Børn gav opvisning sankt Hans aften ved Geddemosen. Voksne deltog i Nordsjællandskredsens stævne i Birkerød.
- 1953: Den 24. oktober holdt man 10 års stiftelsesfest. Det blev det foreløbig sidste arrangement, for da man drøftede undervisningen i vinterhalvåret, enedes man om at opgive det på grund af erfaringer med for lille tilslutning og problemer med lokaleleje. Herefter lå foreningen stille, men blev ikke opløst ...

Børge Pedersen sørgede i de følgende år for, at tidligere medlemmer kunne købe medlemskort til Landsforeningen.

Billedet er fra 1955 og er taget i Beldringe lufthavn ved Odense, hvor der var Landsstævne det år.

Opvisning i 1945. Med på billedet er blandt andet:
Jenny Jørgensen, Ellen Arndal, Inger Christiansen og Børge Pedersen

Opvågning af "tornerosesøvn"

Oplysningsforbundene prøvede gennem årene flere gange på igen at få startet folkedans i kommunen. Det var ikke så let! I vinteren 1972 - 73 dansedes der under aftenskolen. Johannes Jensen, der var leder og formand i folkedanserforeningen i Hørsholm, underviste holdet.

Det var en nødsituation, der fik foreningen genstartet. Johannes var ikke uddannet til at undervise i aftenskolen, og han kunne ikke få dispensation 2 år i træk. Han foreslog derfor en genoplivning af den forening, som han vidste lå og sov. Deres (hørsholmernes) børneleder, Børge, havde jo været formand i den "gamle" forening. Det blev til en genstart med Johannes som leder for de voksne og Børge som leder for børnene. Flemming Rasmussen blev formand.

De 16 medlemmer fra aftenskoleholdet følte sig bestemt ikke som specialister, da 14 af de 16 aldrig havde danset tidligere. De viste sig nu at være ganske udholdende, og de ville mere og andet end bare danse. Arrangementer som legestuer, stævner, kurser, rejser og opvisninger var der hverken tid eller ressourser til under aftenskolen.

Børnene var det foregående år begyndt at blive kørt til Hørsholm, så allerede i løbet af det første år kom børnene med - 3/4 var børn af de voksne dansere. Mogens Larsen var ene mand på violin for både børn og voksne.

Den genstartede forening fik en meget fin start, idet der allerede den første aften mødte 46 børn og 51 voksne. Man var ellers ved at være bange for, at interessen alligevel ikke var til stede: 10 min før start, var der kun mødt ganske få op; men præcis klokken 19.30 begyndte det at strømme ind!

I de følgende år var der en stor medlemstilgang. Indbyggertallet voksede, og man så mange nye ansigter. Der måtte på et tidspunkt laves to voksenhold - begyndere og øvede - men efter et par år blev det øvede hold stadig mindre og begynderholdet voksede. Danserne ville nemlig blive sammen med dem, de kendte. Foreningen var så heldig at få tildelt Centerhallen til undervisningen. Her var der plads nok, så holdene atter kunne samles.

Lillerød og Omegns Folkedanserforening er fortsat en pæn stor forening, og der er medlemmer, som har været med fra starten i 43.

Formand gennem 18 år - samtale med Flemming Rasmussen

Foreningen har haft få formænd i dens historie. Dette har givet tid og ro til at skabe en række traditioner i årenes løb. Kendetegnende for den første periode var det tætte samarbejde med naboforeninger om ture og fester.

Ved foreningens opvågning i 1973 blev Flemming Rasmussen formand. Det var han i en lang årrække, og satte dermed tydelige spor i foreningens gøren og laden.

Foreningen blev præget af stor rejseaktivitet og gæster fra udlandet. Flemming peger specielt på turene til Wildemann i Harzen som oplevelsesrige og sjove. Turene foregik ca. hvert andet år. Specielt huskes Wildemanns 850 - års jubilæum, hvor deltagerne var byens gæster og deltog i et kæmpe optog, der blev TV- transmitteret. Senere var der rejsen til Lappträsk i Finland og turene til Älmhult i Sverige, der står skarpt i erindringen.

Hjørnestenen i det daglige foreningsliv var for Flemming børneholdene. De havde hans store interesse, og der blev lavet mange ture på deres præmisser. En del af børnene fortsatte med at danse som unge og voksne, og flere har fået lederuddannelsen gennem foreningen. I 80-erne blev SOFUS oprettet, så de unge havde mulighed for at danse i deres eget tempo og møde unge fra andre foreninger.

Dragterne havde Flemmings store bevågenhed. Han syede selv sin egen skjorte med meget broderi, og han var ihærdig med at finde ting og sager, der kunne bruges.

Dygtige ledere, spillemænd og aktive bestyrelsesmedlemmer er alfa og omega for en forenings ve og vel. Foreningsarbejde betyder mange sjove timer og meget arbejde, samt gode venner. Skuffelser undgås ikke, men i langt de fleste tilfælde har arbejdet fungeret i al fordragelighed.

Flemmings ønsker at foreningen fortsat må være aktiv og udadvendt.

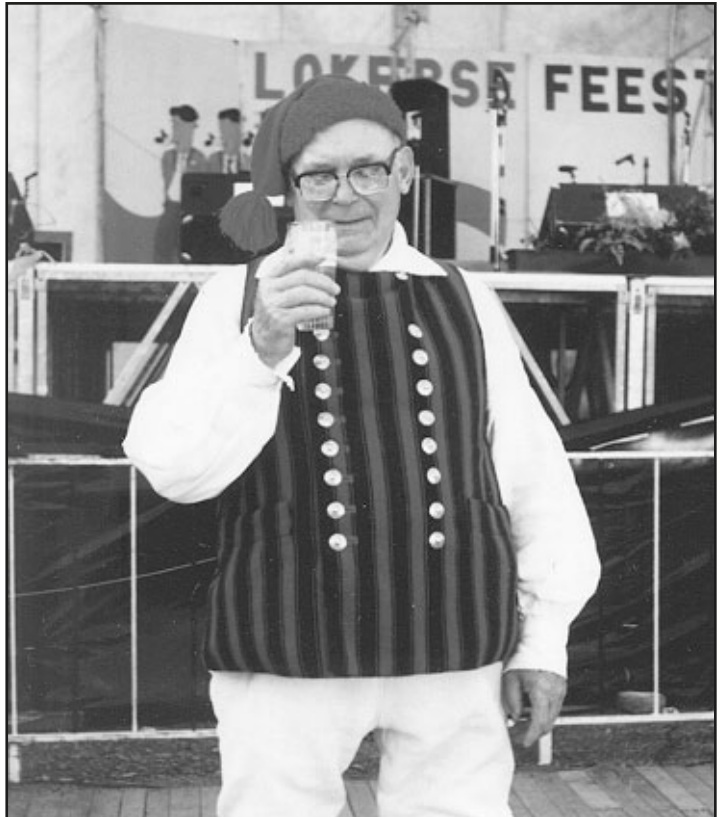
Børge Pedersen

Børge Pedersen var med til at stifte foreningen den 23. oktober 1943. Han var formand nogle år og arbejdede desuden som danseleder i foreningens første 10 år. Da foreningen efter "tornerosesøvn" genopstod i 1973, var Børge med igen. Han fortsatte med at lede dans - senest for seniorerne indtil kort tid før sin død i 1992.

Børge var et sjældent eksempel på en trofast, arbejdsom og dygtig danseleder, og han satte sit præg på foreningen i næsten 50 år. Han stillede op, når der var brug for ham, og han kunne med sin slagfærdighed få ro til at undervise i en god atmosfære, hvor der aldrig var langt til smilet.

I 1976 fik Børge Pedersen Allerød kommunes lederpris for 31 års frivilligt og vederlagsfrit arbejde. Det var en særdeles velfortjent hæder til vor gæve leder. Hans store betydning for næste generations danseledere er uomtvistelig. Han stod dem bi med råd og vejledning og gav de nye ledere selvtillid og mod til at klare sig selv.

På rejser og ved legestuer var Børge i sit es, men selv som en gammel rotte kunne han være nervøs og slappede først helt af, når en opvisning var gået fint! Her har en tilskuer i Belgien sagt tak med et krus øl.

19

Børge Pedersens Reinlænder H. Engelholt

Indegnet Børge Pedersen, Lillerød & taknemlig Erindring
om godt Kæmperatskab og Samarbejde H. Engelholt.

Den gamle grønne pengekasse

Den gamle GRØNNE PENGEKASSE stammer fra foreningens allerførste dage. På et bestyrelsesmøde lige før julen 1943 er PENGEKASSEN samt en regnskabsbog og en medlemsbog bevilget. Anskaffelsen af pengekassen er bogført med datoen 1. februar 1944. Den kostede 8 kroner og 55 øre.

Foreningen nåede som nævnt kun med nød og næppe at holde 10-års jubilæum, der foregik som en legestue den 24/10 1953 med 59 betalende deltagere. Det var Erik Arndal, der lukkede den rørlige formue på 2 kroner og 49 øre ned i den GRØNNE PENGEKASSE i januar 1954.

Opvågning af tornerosesøvn

På bankbogen stod 1 krone og 16 øre. Det var heller ikke nogen stor formue dengang. Foreningen stod faktisk på falittens yderste rand.

Den GRØNNE PENGEKASSE blev så gemt og glemt i omtrent 20 år.

Udgifter - Halvåret - 1 OKT. 1953		30 APR. 1954	77
Data Bøger			
OKT. 27	1 Dag, dato	1 25	
	Balpen	275	
	amerikanske Laktene	200	
	2 Gevinster	1355	
24	3 Musik ved Legerstue	103 00	
	4 Musik ved Undervisning	36 00	
	5 Annonce Lillerødposten	9 00	
	6 Diater ved Legerstue	1250	
	7 Annonsen i Fredenborg		
	8 Arskontingent ^{Antvors}	1417	
		3750	
Juni 22	8 Musik ved Undervisning	72 00	303 52
	Kassebeholdning		249
	Balance		306 01
	indestående i Banken 1,16 Kr.		

Da foreningen genoptog aktiviteterne i efteråret 1973, skulle den GRØNNE PENGEKASSE bruges igen.

Men nøglen var væk! Derfor blev kassen i 1973 brækket op. Det gav nogle buler og hul i bunden.

Og hvad fandt man så? Jo, naturligvis de 2 kroner og 49 øre samt en bankbog med et indestående - inklusive 20 års renter - på 2 kroner og 26 øre. Men en del af kontantbeholdningen var ubrugelig, fordi 1- og 2-ørerne blev afskaffet i 1972. Den genopvågnede forening startede sit virke med den formidable formue af 3 kroner og 6 øre!.

**Lillerød og Omegns
Folkedanseforening**

*Lillerød og Omegns
Folkedanseforening*

*Foreningen har i årenes løb haft to gum-
mistempler - mærkeligt nok har begge
samme stavfejl ...*

Hygge ude og hjemme

I foreningslivet betyder fester, ture og andre aktiviteter meget, for at medlemmerne fornemmer, at det er deres forening.

Vor forening har altid prioriteret denne side højt, og i årenes løb er der skabt traditioner for forskellige fester og legestuer.

Det er vigtigt, at festerne tilrettelægges således, at alle hold og aldersgrupper kan deltage og hygge sig på kryds og tværs. Vi håber, at den fine opbakning fra medlemmernes side fortsætter - så er det sjovt for alle!

Julelegestuen er højdepunktet, hvor der er alt, hvad der hører til en rigtig gammeldags forenings-julefest for både børn og voksne. Vi har et af Danmarks største indendørs juletræer. Det når fra gulv til loft i Centerhallen, og er smukt pyntet med mange levende lys.

Til fastelavn kan man risikere at møde personer, der er "kommet hovedløs afsted" til fest. Der slås katte af solide tønder, kåres kattedronninger og kattekonger samt spises fastelavnsboller.

Efterårsfesten har ændret tradition fra tidligere gule ærter og nu til en kæmpebuffet med rigtig mange forskellige retter. Her kåres årets hjælper, der overtager et vandrekurs for det næste år.

Endelig må vi ikke glemme skov- og hytteturene for børn og unge, samt de mange langfredagsture til vores svenske venskabsby Almhult.

Gennem årene har der på almindelige danseaftener været afholdt alternative aktiviteter. For nogle år siden var det sangaftener, der stod på programmet.

De sidste par år har man bestræbt sig på én gang om måneden at have et kulturelt indslag. Disse aftener har spændt vidt. Børge læste for et par år siden muntre sjællandske historier, hvilket glædede alle, som lyttede med. Der har været sang og musik og anderledes dans. En aften klædte vi to personer i dragter af for at se, hvad der gemte sig inden under! - og vi har lavet hovedtøjskavalkade over mange af de vidt forskellige typer, vi i foreningen tilsammen kunne bidrage med.

Dilettant

Mon der er gået en skuespiller tabt?

I årene 1980 - 1983 blev der spillet dilettant. Sjovt har de dansere haft det, som optrådte på de skrå brædder i: "Frk. Sejersens Pensionat", "Den kække Svømmer", "Brødrene Østermands huskors" og "Trolden i Æsken". Ved alle fire forestillinger, der blev opført på den nuværende musikskole og på Skovvangskolen, var det Anker Jensen, der var instruktør og Niels Åge Nielsen, der var regissør.

Børnestævner

I 1982 var foreningen vært ved et stort børnestævne i Lyngehallen, som var arrangeret af Danske Folkedansere og vor forening. I 1991 var vi ligeledes vært for det 24. Sjællandske Børne- og Ungdomsstævne.

Til disse stævner kommer der deltagere fra mange foreninger, og i 82 deltog endog børnedansere fra Älmhult i Sverige. Dette stævne blev åbnet af daværende borgmester Oskar Jensen, der udtrykte glæde over, at så mange børn dyrker de gamle danse.

Ved stævnet i 91 startede dagen med opvisninger rundt om i kommunen, mens eftermiddagen var helliget den store opvisning i Ravnsholthallen under ledelse af Christian Obel.

BØRNESTÆVNE

3·4· 1982

Arrangeret af

Danske Folkedanseres Børne og Ungdomsudvalg og Lillerød og Omegns Folkedanserforening

Senere fulgte en fornøjelig legestue, og de mange involverede kunne konstatere, at den gode dag stod mål med alle anstrengelserne i forbindelse med afholdelse af et sådant stævne.

I de senere år har foreningen troligt deltaget i Sjællandske Børne- og Ungdomsstævner i f.eks. Tåstrup, Gilleleje, Frederiksværk og Hørsholm.

Hver gang har det været en dejlig dag for såvel deltagere som tilskuere.

Knuthenborg

Turen til Knuthenborg er blevet en hyggelig sommertradition for børn og unge samt deres forældre. Det er børnestævnet i dyreparken, der er målet.

På heldagsturen, hvor der startes hjemmefra tidligt på dagen, køres der gerne rundt i den store smukke park, hvor der så er lejlighed til at se på de mange dyr, inden frokost. Turen ind til tigerne og ind i abejunglen er en oplevelse i sig selv.

Børnestævnet arrangeres af Maribo folkedansere og åbnes ofte af Grev Knuth. Mange foreninger deltager i dette stævne i de smukke omgivelser.

Efter stævnet bliver der tid til en tur i "Småland", hvor de store pjasker hinanden til med vand, mens de yngre børn måske prøver det lille tog.

I bussen lyder der sang både på ud- og hjemturen.

Øst-Vest, når det er allerbedst

Med stor spænding hilstes børn og unge fra dansegruppen Jaro og musikgruppen Spalicek i Prag velkommen i august 1990.

Ved privat indkvartering, fælles arrangementer samt fagter og gebærder formåede man at ryste danskere og tjekker godt sammen.

Foreningens årlige "Go'daw-fest" fik et ekstra løft det år grundet de sprudlende og fantastisk dygtige gæster. Gruppen gav opvisning i Scala i København og på plænen i Tivoli.

Vi danskere blev en dejlig oplevelse rigere, og gæsterne udtrykte stor glæde og tilfredshed med opholdet. Det aftaltes derfor også straks, at Lillerød det følgende år skulle rejse til Tjekkosllovakiet.

Genvisitten i juni 1991 var den hidtil længste rejse med foreningens børn og unge. Efter megen træning og med et rigtig flot opvisningsprogram drog 45 børn, unge og voksne mod Prag, hvor vi blev privat indkvarteret. Gensynsglæden var naturligvis stor!

Et stort publikum fulgte de unge dansere, og de høstede et velfortjent bifald.

Ugen i Prag bød på mange spændende oplevelser, såsom besøg i drypstenshuler, klippeområder, besigtigelse af borge, slotte og den nok så berømte Karlsbro midt i centrum. Også museumsbesøg, kirkekoncert og tur til den jødiske ghetto var på programmet.

Udover de mange spontane danseoptrin på fortove og P-pladser, gav folkedanserne fra Lillerød opvisning på et af Prags hovedstrøg samt på den kendte rådhusplads.

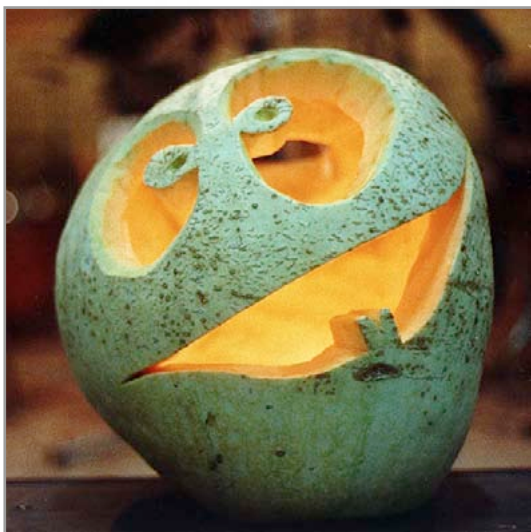
Opvisninger, besøg og rejser

Opvisninger er mange ting. Mest tænkes der vist på noget med dragter; men det er nu ikke altid tilfældet. Ved gågadearrangementer og busk-dans, er det almindeligt at se personer med og uden dragter.

I løbet af året har vi flere opvisninger bl. a. på plejehjem og som PR for vores fælles sag. Avisudklip gennem årene bevidner pæn udadvendt aktivitet, som er blevet rimeligt dækket af den lokale presse. Ved disse opvisninger får tilskuerne som oftest mulighed for at prøve en lille svingom. Ligeledes sker det, at et medlem fortæller lidt om dragterne, så tilskuerne ikke skal forledes til at tro, det er noget, man bare går hen og køber!

De unge, der danser i Sofus, får også tilbud om at danse på Frilandsmuseet - den perfekte ramme - og til karnevallet i København.

Som afslutning på en dansesæson har vi en stor fælles opvisning for alle vore mange hold. I den forgangne sæson var der ikke mindre end 104 personer med til selve opvisningen, og det var virkelig en god oplevelse. Her har alle dragter på - dog danser seniorholdet i deres eget tøj, men prøver at give det et fælles præg. Det er dejligt at se den fantasi, som danselederne lægger for dagen i opfindsomhed mht. koreografi. Det er festligt og flot, når så mange samtidig har det fine tøj på.

Foreningen har haft fælles arrangementer med Lillerødkoret, hvor den lokale, verdenskendte opera-sanger Åge Haugland deltog aktivt.

I 1988 var vi sammen med Allerød Akordeonorkester på en dejlig tur til Tennenbronn i Schwarzwald.

Et glad minde herfra var de kæmpestore lysende græskarhoveder, der prydede scenen ved festen i Lauterbach.

Stævnerne trækker meget. Der er mange af slagsen for deltagere i alle aldre. For en stadig større del af medlemmerne bliver det en tilbagevendende begivenhed at deltage i landsstævner og de nordiske stævner, Nordlek.

Fra de senere stævner huskes bl.a. følgende: I Vejle måtte stadionopvisningen aflyses, da der simpelthen var for varmt, I Ålborg dalede Dannebrog ned fra himlen - igen! - og i Nakskov var blæsten ligesom på Bornholm med til at nedlægge adskillige telte.

Der bliver danset døgnet rundt, og mange får vendt op og ned på dag og nat! Ved disse stævner har vi rigtigt følt, at vi som forening kommer hinanden ved, da vi er mange, der i en lille uges tid bor meget tæt på hinanden under primitive former.

Fra stævnet i Ålborg huskes tydeligt den eftermiddag, hvor hele "gaden" blev til legegade, med alskens aktiviteter fra boldspil til lasso-spinning. I Holbæk var der så varmt, at det var vandpjaske-riet, der tog overhånd, eller vi samlede om mosegrisen, der uforstyrret fortsatte med sin lange krop op af hullet i søgning efter et eller andet.

Et andet trækplaster er kontakten til udlandet. Det er spændende at rejse, når man, som vi ofte har været, bliver privat indkvarteret. Herved er man ikke bare turist i et andet land, men kommer en lille smule ind bag facaderne og oplever familierne på nært hold.

I arkiverne kan læses, at der til Frederiksborg Amts Folkedanserstævne i 1975 både deltog den grønlandske gruppe MIK og en hollandsk folkedansergruppe fra Lochem. Den hollandske gruppe optrådte bl.a. i Drive-In-Bio. Et fuldtalligt publikum var begejstrede for dansen og de smukke dragter, hvoraf mange var originale og dermed over 100 år gamle. I 1978 var foreningen på genvisit i Holland. Ud over mange opvisninger blev der tid til et besøg i Amsterdam, samt besøg på en træskofabrik.

En uforglemmelig tur hedder det altid, når der tales om den lange og besværlige tur til Lappträsk. Det var i det herrens år 1976. I tolden til Sverige, der var særdeles grundig, skulle der gøres rede for alle taskers tilhørsforhold. Man var nemlig meget bange for at få narkotika ind i landet. Flere forsinkelser med tog og færge tog dog ikke modet fra folket. Sangbøgerne blev fundet frem, og efter mange rejsetimer var humøret stadig højt, da målet blev nået. Venskabsbesøg var ikke hverdagskost, så flere finske aviser skrev meget om besøget i forbindelse med reportager fra Lappträsk's 400-års jubilæum.

1979 huskes for jubilæumsturen til venskabsbyen Wildemann i Harzen, Tyskland. Der var stort optog gennem den festklædte by, og her var danserne fra Lillerød og Omegns Folkedanserforening et iøjefaldende islæt i deres flotte danske folkedragter. Det blev til gentagne besøg i den smukke by.

I 1986 besøgte foreningen byen Lokeren i Belgien. Det var en fantastisk tur, hvor vi boede privat og fik set og danset rigtig meget. Turen til Brugge var speciel smuk. Denne by er en pendant til Tønder. De er nemlig begge knipplingernes byer.

Ved genvisitten huskes nok bedst de meget dygtige belgiske flagkastere, der på forunderlig vis kunne jonglere med de store flag. De var lidt glem-somme, for da vi stod inde på Kultorvet i København, manglede de pludselig deres båndmusik. Så måtte der ilbud afsted til Allerød! Mens vi ventede, begyndte det at regne som aldrig før. Hele pladsen var én stor sø! Midt i regnen købte en ung belgier et bundt blomster og begyndte at dele ud. Så kom smilet hurtigt frem igen.

I 1990 gik turen til Sand i Norge, hvor deltagerne var med i 17. maj - optoget. Den smukke natur og det dejlige vejr passede deltagerne fint. De fik både set fjeldene oppefra og fra havoverfladen. Damperen "Suldal" var på sæsonens første tur og blæste derfor en bunke meget sort og fedtet sod op gennem skorstenen. Da det var vindstille, dalede soden ned over passagererne; men en folkedanser er jo ikke sådan at slå ud, vel?

Snakker de mon om, hvor den næste tur kan gå hen?

SOFUS - Spillemænd Og Folkedanseres UngdomsSammenslutning

13 unge dansere fra Nordsjælland havde lyst til at mødes for at danse mere og lidt sværere danse - også gerne nogle af de mere sjældne danse.

De unge mødtes første gang den 13. januar 1986. Det blev til en prøvetid på et lille år.

Man dansede hveranden mandag og havde et fint program med lettere danse til opvarmning, derefter det lidt sværere samt evt. tringennemgang.

Ud over at mødes mellem stævnerne var formålet også at have det sjovt med hinanden, samt at videregive diverse informationer.

Ved prøvetidens udløb var der ikke kommet mange nye dansere; men her trådte den tidligere formand Flemming Rasmussen til med en ny idé: "Kom og vælt en hal - legestue!" - Det blev en succes - 70 nye medlemmer.

Efter denne succes blev dansen flyttet til 1. søndag i måneden - første gang 7. december 1986 - og sådan er det stadig.

I 1987 startede der en afdeling i Ikast og i 1989 afdelinger i Sønderjylland og på Fyn. I 1991 kom afdelingen i Århus til.

Repræsentanter for de tre afdelinger (Sønderjylland, Århus og Allerød), der nu er tilbage, har ét fælles møde årligt, samt udgiver det fælles blad "Nyt fra Sofus".

Seniorholdet

I slutningen af sæsonen 1980/81 prøvede man at starte et seniorhold - og det så lovende ud. I sæsonen 81/82 startede man så for alvor et hold for pensionister i Pensionisthuset på Frederiksborgvej og kaldte det "Seniorholdet". Der var 3 kvadriller under ledelse af Børge Petersen. Musikken stod Svend Hansen m. fl. for.

Det gik godt, og holdet nåede i sine velmagtsdage op på 5 kvadriller - heraf deltog de fire i forårsopvisningen.

Der er et godt sammenhold hos seniorerne. De hygger sig og snakker meget - også når de burde lytte til danselederen! I pausen har man selv kaffe med. Op til f. eks. juleafslutningen står den på fælles kaffebord med lagkage, æblekage, æbleskiver m.m. Der bliver også tid til at synge sange fra Folkedansersangbogen.

Børge Petersen stod for undervisningen helt frem til sin død i forsommeren 92.

Efter nogen overtalelse overtog Erik Arndal holdet. Han glæder sig over, at der i denne sæson er startet fire kvadriller.

Elme Folkdansgille i Älmhult, Sverige

Allerød kommune fik i 1981 Älmhult i Sverige som venskabskommune, og Lillerød & Omegns Folkedanserforening var den første forening, som besøgte Älmhult. Vi blev privat indkvarteret og deltog i mange arrangementer i forbindelse med midsommerraften den 19. juni og midsommerdagen den 20. juni 81. Vi nåede 8 opvisninger på disse to dage - både på plejehjem, ved forretninger og Linnés Råshult.

I årenes løb har folkedansere fra Älmhult også mange gange været vore gæster til folkedansens dag i Hillerød, ved julelegestuer, skovture, efterårsfester mm.

Midsommeraftenen ved Kronoberg Slotsruin var en speciel og smuk oplevelse både natur- og dansemæssigt. Naturområdet ved Linnés Råshult var ligeledes den perfekte ramme for folkedans omkring midsommerstangen.

Vi er altid blevet meget hjerteligt modtaget, og gennem årene har vi mange gange været gæster ved Elme Folkdansgilles store legestue langfredag. Denne legestue er altid blevet ledet af den uovertrufne Gösta Bjers fra Ljungby. Gösta har tilmed afholdt et trinkursus i Allerød.

I anledning af dette festskrift, ringede den gamle redaktør til Landsforeningen i Holstebro.

Da sekretæren hørte, at der var telefon fra Lillerød, udbrød hun: Så er det jo jer, der skal have jubilæum!

Det havde hun hørt i radioen i programmet "De ringer, vi spiller". Anna Margrethe Fogh Jensen havde ringet ind og dermed bragt en fin reklame ud i æteren.

Fanerne

Den ældste fane eksisterer desværre ikke mere. Mens foreningen sov torne-rosesøvn fra 1953 - 1973 lå fanen på et loft og ingen skænkede den en tanke.

Ved foreningens genstart måtte man desværre erkende, at flagdug og træværk havde lidt ubodeligt skade. Der var faktisk kun messinggevindet, der kunne genbruges! Det blev i bestyrelsen besluttet at købe en ny flagdug. Tømrer Hans Martin Nielsen fik til opgave at tilvirke en ny stang, der kunne tilpasses de gamle gevind. Hans svigerfar smedede topspydet, og Aase Jensen broderede på flagdugen. Fanen blev indviet den 26. april 1975, og de tre søm blev slået i af viceborgmester K. Salskov-Andersen, kontorchef Erik Pers Lassen og Aase Jensen / Børge Pedersen.

Der skulle gå 18 år, før det lykkedes for B&U-holdene at få egen fane. Den 15. juni 1992 fik Lillerød folkedanserne overrakt en ungdomsfane af Danmarks Samfundet, der siden 1917 har uddelt godt 100.000 faner. Det foregik ved en højtidelighed i slotsgården på Frederiksborg Slot.

I løbet af vinteren blev der broderet på fanen af Tove Larsen og Vibeke Lilbæk. Ekstra raffineret er det, at motiv og bogstaver er broderet retvendt på begge sider.

Fanefabrikken kom med idéen, der består i at give fanedugen i det øverste kvadrat et ekstra lag rødt stof.

Ungdomsfanen blev indviet til opvisningen den 27. marts 1993. Det fandt sted i overværelse af foreningens mange folkedansere og deres pårørende. De tre søm blev slået i af Vibeke Lilbæk, Tove Larsen og Inger Pedersen.

Rummet

Lige fra foreningens start gik mange igang med at sy egne dragter. Det var således, at skulle man leje en dragt, kunne det være nødvendigt at bestille to ekstra. Så var der nemlig en chance for, at de kunne sættes sammen, så det gik an! - Det hændte også, at de lejede dragter ankom så sent med bagen, at pakhuset allerede havde lukket og først åbnede igen, når opvisningen havde fundet sted!

Allerød kommune stiller i dag et kælderlokale under Skovvangskolen til foreningens rådighed. Her opbevares dragter, arkivmateriale og andet grej, der tager megen plads op. Heldigvis har vi også fået eget skab i Centerhallen til det mest brugte.

Rummet, som det kaldes, bruges mest af dragtudvalget, der mødes her den første tirsdag i måneden. Her kan medlemmerne få råd, vejledning og en hyggelig snak om forskellige dragter. Foreningen har mange børnedragter, og efterhånden har vi også fået en del voksen-
dragter.

I de senere år har interessen blandt foreningens medlemmer været stor for selv at anskaffe sig en dragt. Mange har selv været aktive og syet smukke ting, mens andre har været heldige at købe pæne brugte dragter.

Når et medlem har en ny dragt på første gang, er det kutyme, at vedkommende får en "lufttur"

I rummet har vi en del litteratur og materialer, så vi både kan vedligeholde gamle dragter og fremstille nye efter de gamle anvisninger. Det er ikke altid lige let at få fat i de rigtige materialer, men interessen er i dag så stor, at det er muligt at få fat i temmelig mange håndvævede stoffer. Ligeledes har indvandring her til landet bevirket, at visse bånd samt guld- og sølvtråd nu igen er til at opdrive.

Der har i årenes løb været flere PR-udstillinger rundt om i kommunen. Der har været udstilling i Brugsen, hvor dekoratøren var behjælpelig. I 1987 var der aktivitetudstilling i Lyngehallen, og her havde vi et farverigt hjørne.

Ved aktiv fritid på gådagen har vi både danset og haft halmen bredt ud sammen med forskellige remedier. I Allerød Boghandel og i Provinsbanken har vi haft fornøjelsen selv at arrangere udstillinger.

I anledning af 50-års jubilæet har der været to udstillinger. Hos Profil Optik kunne den gamle ærmevest fra Lynge sammen med andet gammelt og nyt dragtmateriale af forretningens dygtige dekoratør kombineres med en samling gamle briller. Den anden udstilling var på biblioteket, hvor der vises et udpluk af, hvor forskellige mændenes nathuer kan være. Tillige vises en kavalkade med nordsjællandske kvindehuer, hvori Lillerød-huekonens guldnakke var det lokale islæt.

Logo og ABC

Gennem flere år ønskede vi os et logo. Flere forsøg blev gjort, og i 1991 lykkedes det endeligt.

Det er et billede med en diameter på 34 cm klippet med en fåresaks i sort glanspapir af Jørn P. Lærkesen i Ramløse.

Klippet er brugt til en flot plakat, og danseparret er senere blevet brugt som forlæg til broderiet på B&U-fanen og som motiv til foreningens nye emblem.

Gennem flere år, prøvede man at kanalisere generelle oplysninger ud til medlemmerne gennem en lille folder, der hed: Orientering.

Om det var et tilfælde, eller det havde været hensigten, vides ikke, men temmelig mange af oplysningerne var opført alfabetisk.

Dette blev på et tidspunkt "opdaget", og nu er det gennemført fra A til Å. Gennem ABC-en, som den nu kom til at hedde, forsøger bestyrelsen fra sæsonens start at give alle medlemmerne så mange oplysninger om det kommende år som muligt. Det gælder alt fra adresser over "hus-regler" til oplysninger om diverse stævner.

Den er faktisk blevet til en hel lille "bibel"!

ABC 1991 - 1992

Lokaleproblemer

Mulighed for at få et egnet lokale er af afgørende betydning for foreningens eksistens.

I starten af 50'erne gik det tilbage med medlemstallet, hvilket bl.a. skyldtes store vanskeligheder med at få egnede lokaler. På et tidspunkt skulle undervisningen foregå i to kælderlokaler på Kollerødvej. Der kunne være én kvadrille i hvert rum. Leder og spillemænd måtte stå i døråbningen!

I 1953 havde sognerådet den holdning, at folkedans slet ikke var en folkelig og kulturel aktivitet, så derfor blev foreningen nægtet lån af lokaler, der var egnede til dans. Det blev stødet til, at foreningen ikke længere kunne leve et aktivt liv, og så lå den stille i 20 år.

I nyere tid har vi også måttet kæmpe for at få lokale med plads til alle danserne. Vi lever i et aktivt samfund, hvor et rigt foreningsliv stiller krav om mange faciliteter, og vi må til stadighed kæmpe for at godtgøre, at også folkedans må have en "plads i solen", når lokalerne skal fordeles i kommunen.

I 1988 besluttede kommunen, at Centerhallen skal bibeholdes til kulturelle formål, så vi regner med at kunne blive der, hvor vi trives og har en del af vore ting.

ALLERØD KOMMUNE
KULTURELT UDVALG

Hjørnevej 1, 3450 Allerød
 Tel. 46 27 26 30
 Postboksnummer: 60099 BK
 Telefon: 02 14 00 08
 Ekspeditions: 10-12
 Torsdag kl. 16-18, lørdag lukket

Lillerød og Omegns Folkedansere-forening
 Hr. Flemming Rasmussen
 Skolekrodden 23
 3450 Allerød

Nummer 82.16.01001/1(88) til IF/LJ Lok. nr. 296

Dato 17 NOV. 1988

Vedrørende den fremtidige lokaltildeling.

Kulturelt udvalg er blevet gjort bekendt med synspunkterne i Deres brev af 18. september 1988 og brevet giver anledning til følgende bemærkninger fra udvalgets side.

Det er klart tilkendegivet - og er fortsat udvalgets indstilling - at Centerhallen primært skal benyttes til ikke-idrætslige formål. Der er dog for heller ikke overvejelser om at flytte folkedansforeningens aktiviteter til andre lokaler.

Det er også bekræftet med vedtagelsen af lokalefordelingsplanen for sæsonen 1988/89, hvor det klart blev tilkendegivet over for idrætsorganisationerne, at folkedansforeningen ikke ville blive flyttet.

Med hensyn til idrætsundersøgelsen har kulturelt udvalg fundet det rimeligt, at alle aktiviteter i de nævnte haller, herunder også Centerhallen, blev registreret.

Med venlig hilsen

Preben Nyb Andersen
 Preben Nyb Andersen
 borgmester

Leif Frøssing
 Leif Frøssing
 eksp. sekr.

Sådan kan det gå på et landsstævne...

I 1949 var der landsstævne i Nykøbing Falster. Et sådant stævne er det ideelle sted at møde nye mennesker, og sådan gik det også for Ellen og Erik Arndal.

Erik kom sammen med en kammerat cyklende fra Odense, og Ellen og Jenny kom cyklende fra Lillerød.

Da Erik og Erik (det hed vennen nemlig også!) havde fået slået teltet op, kom mageligheden pludselig over dem. De satte et lille skilt på teltet: "Søges: To piger til at pudse sko!" Og hvem kom så selvfølgelig - Jenny og Ellen!

De unge mennesker havde dejlige dage sammen, og i 1950 flyttede Erik til Nordsjælland for at blive smedet sammen med Ellen.

Ved landsstævnet i Kalundborg i 1980 oplevede Ellen og Erik Arndal, at eftermiddagsregnen forvandlede campingpladsen til én stor sø, hvor deres telt var midtpunktet!

Her var det vist ikke nok, at teltet var vandtæt!

Bukselommerne klarede situationen

K. Salskov Andersen, ordfører for Allerød Byråds socialdemokratiske gruppe, var med til 400 års festlighederne i Allerød Kommunes finske venskabsby, Lappsträsk, som han besøgte for femte gang.

Da Salskov Andersen efter den lange rejse hjem sammen med det øvrige rejseselskab nåede til København, revnede hans kuffert. Resolut rev han livremmen af sine midie, og da Salskov Andersen er af et vist format, kunne den magelig nå rundt om kufferten. Til gengæld gled bukserne ned.

Der var ikke andet at gøre end at lade en behjertet sjæl tage kufferten, medens K. Salskov Andersen stak hænderne i lommerne for på den måde at holde bukserne oppe, og derved nåede han hjem til Allerød i anstændig stand.

Alle morede sig, ikke mindst Salskov Andersen selv, som er en munter sjæl.

På vej til landsstævne i Randers i 1952 løb bilen tør for kølervand og fik så noget "øl-vand" fra bækken.

I gamle dage var de ikke så pivede: Gik der ikke flere tog, når legestuen var forbi, ja så gik man "bare" hjem til Birkerød, når det nu var der, man var ude at tjene.

For mange år siden skulle der være opvisning i foreningen. Kong Christian X var lige død, og Ellen Arndal ville ikke deltage, for det kunne man da ikke! Børge mente så, at en anden kunne låne hendes dragt. Det var nu alligevel for meget for Ellen, for så kunne hun jo ligeså godt selv deltage!

Derfor: Kongen var død, og Ellen var sur! - Det kan tydeligt ses på det gruppebillede, der blev taget ved den lejlighed i 1947.

Omklædning for åben skærm

På rejser og som værter for udenlandske gæster opstår der næsten altid nogle uventede og forrygende situationer.

Deltagerne i turen til Lokeren i Belgien vil med garanti huske, da vi i Brugge skulle klæde om inden opvisningen i gården ved et butikscenter. Først blev der bekymret spurgt, om mænd og kvinder kunne klæde om i samme rum. Det var intet problem. Vi blev alligevel overraskede over "omklædningsrummet". Det var et tomt forretningslokale, med udstillingsvinduer fra gulv til loft mod en befærdet gade, mod hovedindgangen til centret og ind mod gården - altså frit udsyn til tre sider! Da der blev sat spot på, gik trafikken nærmest i stå, og fodgængerne trykkede næserne flade mod ruderne for at betragte 30 dansere i færd med at skifte tøj!

At der var mange tilskuere ved opvisningen, kan vel ikke overraske!

Det var også på denne tur vi i dragter besøgte et skibsværft. Om den "nye" hovedbeklædning - plastikhjælme - klædte dragterne, er nok et spørgsmål, men morsomt så det ud! Vi må have været et ømt syn, som vi gik og løftede op i skørterne, for at passere gennem de store haller med dynge af jern, som vi til tider måtte skræve hen over!

Ved belgiernes genvisit, kom der også overraskelser. Gruppen skulle bl.a. optræde på Bakkens scene. Da omklædningen i bussen var færdig, var tiden knap. De unge belgiere blev fristet af forlystelserne og andre "nødvendige" ting. Da vi nåede scenen, var der næsten kun danskere tilbage! Heldet var med os - Bakken havde udskudt forestillingen 1/2 time! - Sikken et held, for så kunne Flemming Rasmussen lige nå at tørre vand op fra negulvet, der sejlede efter en byge!!!

Ja, formandens opgaver er talrige!

De belgiere, de belgiere!! - de huskes også fra turen ind til Carlsberg, hvor de unge mennesker "lånte" nogle håndværkeres stige og entrede de store elefanter ved indgangen.

Hvor er mine ... ?

Fra foreningens nyere historie huskes flere morsomme episoder i forbindelse med glemte dragtdele ved diverse opvisninger.

På B&U-turen til Prag i 1991 opstod der forvirring og spredt latter, da vores danseleder Christian Obel opdagede, at han havde glemt sine lange bukser til dragten. Christians ører blev lige så røde, som de smarte underbukser, han havde på. Dog blev Christian reddet ved, at Frits blev kommanderet ud af sine knæbukser - unægteligt et stilbrud, og buksernes størrelse var heller ikke lige Christians; men bukser var det da.

Påsketurene til Älmhult har også været "plaget" af glemsomhed: Først ventede hele bussen på Per Jensen, Danmark, der skyndte sig hjem efter danseskoene for så i Älmhult at kunne konstatere, at han også havde glemt hoserne - derfor blev omklædningen ikke tilendebragt!

Året efter drilles Per godmodigt på turen til Älmhult, hvorfor ingen i begyndelsen tager notits af, at Frank står der i undertøj og hævder, at han har glemt sine hoser; det har han faktisk, og efter et par ombytninger ender Frank i Toves sorte damehoser, hvorfor han får en gave overrakt, da han kort efter tager med foreningen til Norge:

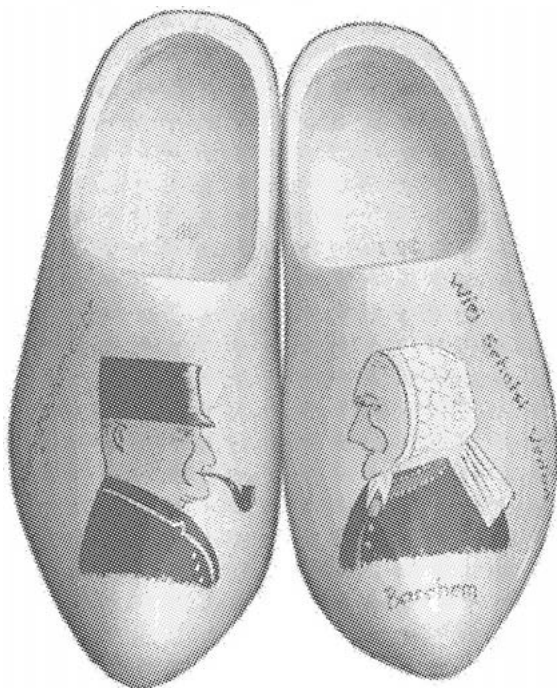
Gaven indeholdt et par sorte netstrømper, og efter sigende klædte de ham forrygende godt - så godt, at Lene bliver blød i knæene! Således blev et par netstrømper (måske) skyld i, at Frank og Lene blev gift 2 år senere!

Ting og sager - gaver og minder

Fra flere ture til Wildemann i Hartzen, Tyskland, stammer:

- "DEN VILDE MAND", kobberfolie på spånplade.
- Et velvoksent ØLGLAS modtaget af Skat-klubben i Wildemann (Skat er et kortspil).
- To souvenirs med "ERTZ", klippestykker med mineraler fra egnen.
- Wildemann bys VÅBENSKJOLD.

Fra besøg fra og genvisit i Holland i henholdsvis 1975 og 1978 stammer:

- *Et par dekorerede hollandske TRÆ-SKO.*
- En sølv-TESKE.

Fra besøg i Lokeren, Belgien i 1986 og genvisit derfra året efter stammer:

- Et BILLEDE af kirken i Lokeren.
- En PLAKETTE fra dansegruppen Roeland's 30 års jubilæum.
- En EDDIKE"PISSER" fra besøg i værftsbyen Temse.
- Vor FOTOMAPPE som handler om besøget i Allerød af dansegruppen Roeland fra Lokeren.

Fra besøg i Tennenbrunn i Schwarzwald i 1988:

- BILLEDBOG om Schwarzwald-egnene i Tyskland.
- En GRAMMOFONPLADE modtaget af den lokale folkedansergruppe på overnatningshotellet i Kirchheim i Hessen.

Fra besøg fra og genvisit i Prag, Tjekkoslaviet i 1990 og 1991 stammer:

- En GRAMMOFONPLADE med Bøhmisk folkemusik.
- Et ØL-SERVICE bestående af kande og seks krus. I en sådan kande henter man øl i den lokale øl-stue.
- Et STEARINLYS.

Fra foreningsturen til Ryfylke Folkehøyskole i Suldal omkring 17. maj 1990:

- En foto-BILLEDBOG "Suldal i ord og bilde".

Foreningen har været i Älmhult, Sverige til påskelegestue ti gange.

- Som tiende-gangs-minde modtog foreningen i 1991 en glasbuste af botanikeren LINNÉ, der har levet nær Älmhult.

Andre ting og sager, som foreningen har fået i årenes løb er:

- Mange forskellige FANEPLADER til både børne- og foreningsfanen.
- En DIRIGENTKLOKKE af glas med guldbemaling er en gave fra Skævinge folkedansere ved vor forenings 40/10 års jubilæum i 1983.
- Et par sølv-SKOSPÆNDER. Modtaget som gave af "kontorchef Lassen" under den betingelse, at de ikke må foræres eller sælges bort.
- En sølvnakke.

Indkøbt til foreningen er:

- Et HOVEDTØJ, kyse med silke/sølv nakke pyntet med guld-pailletter. Stammer fra omkring 1840. Købt i 1988.

Håndsmedede sølvskospænder

Kontorchef Erik Pers Lassen, Irisvej, Lillerød, har skænket Lillerød og Omegns Folkedanserforening et par meget smukke, håndsmedede sølvspænder til herresko. Spænderne er fra Holbergs tid og bærer årstal. Man er i folkedanserforeningen meget glade for den smukke gave.

- Sådan stod der at læse i avisen kort efter foreningens genopvågning.

Spænderne, der er fra omkring år 1800, blev givet med den betingelse, at de ikke må foræres bort eller sælges. Historien bag dem fortæller, at en forfader til Lassen var kusk på Jægerspris Slot, og han modtog skospænderne af kongen som tak for god kørsel.

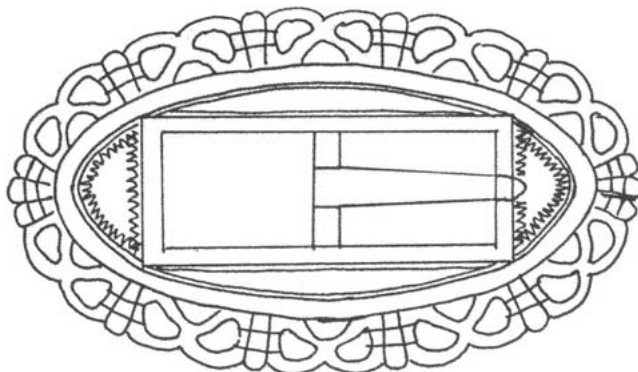
Bag på spænderne står der: P K C D
- og ikke årstal!

I dette efterår har spænderne været "under behandling" af guldsmed Helle Vienberg i Kolding, som har haft dem til nærmere undersøgelse, for evt. senere at kunne fremstille en kopi af dette smukke spænde.

Helle, der er "gammel" børnedanser i vores forening, gjorde et par interessante iagttagelser. Sølvspænderne, der er støbte, er reparerede og sandsynligvis også ændrede, hvilket tydeligt ses på bagsiden. Sammenligner vi fotografiet og Helles tegning af spænderne, bemærker den opmærksomme læser, at der er en afgørende forskel.

Tegningen af skospændet er ført tilbage til dets oprindelse, idet splitten er vendt den rigtige vej. Oprindeligt har der måske også været låg henover, da der sidder rester fra et hængsel på oversiden.

Skrevet og sagt:

Børn og unge i festlig folkedans
Her kræves kun godt humør
Detskytanecni soubor z Lillerødu (Dánsko) *(Tjekkisk)*
Dänische Volkstänze auf dem Marktplatz *(Tysk)*
Kraft, bredd i kulturlivet i jubilerande Lappträsk *(Finsk-svensk)*
Allerød - ermiut tamavse MIK - ermiunit inuvdluaritse *(Grønlandsk)*
HOLLANDSK BESØG MED SUCCES
Vellykket skottebesøg i Allerød
Folkedans er sund motion
Man værner om minderne fra forgangen tid
Folkedans på M.D.Madsensvej - de lavede op med deres musik- og danseglyde
Der blev danset, så det smældede
Deutsch - dänischer Abend in der Festhalle Tennenbronn *(Tysk)*
Folkedanserne gjorde lykke
100 folkedansere giver opvisning
Ein farbenprächtiges Bild *(Tysk)*
Freundschaftsbesuch aus Dänemark *(Tysk)*
Danska dansare gav färg åt midsommar *(Svensk)*
Man ser aldrig en sur folkedanser

Lyngevesten

Gennem længere tid følte vi os måske lidt "fattige" mht at kunne finde dragtdele, der havde deres oprindelse lige her, hvor vi bor.

Nogle mente at vide, at der et eller andet sted eksisterede en vest eller lignende fra Lynge, men ingen vidste mere.

Dette klædningsstykke kom til veje i 1989. Det er en herre ærmevest eller langtrøje. En kartoffelopkøber fik den med i handelen - nu er det et klenodie i Hillerød og Omegns Folkedanserforening.

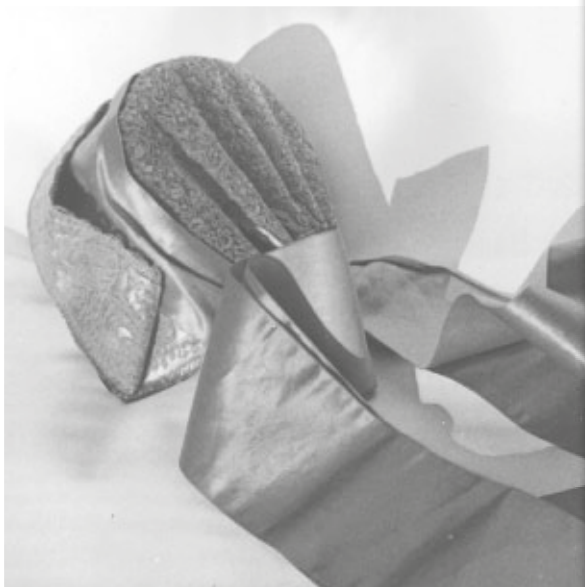
Klædningsstykket, der er fra sidste halvdel af 1700-tallet, stammer sandsynligvis fra Mødekærgaard i Lynge.

Stoffet blev analyseret og vævet op af Asta Petersen, "Hundslevvæven" på Fyn.

Efterhånden viser det sig, at der vist findes flere originale dragtdele, der med tiden måske bliver mulighed for at kopiere. Et par af foreningens medlemmer har særdeles mange fine gamle ting liggende, ligesom der har boet en huekone i Lillerød!

Huekone i Lillerød

Chr. Christensen

Jernbanevej.
HILLERØD.

Lillerød havde i sidste halvdel af 1800-tallet sin egen huekone, Johanne Petersen. Hendes mand blev såret i krigen 1864 og døde ung. Johanne ernærede sig bl.a. ved at brodere guldnakker. Det er en af de fineste former for kunsthåndværk, der er bevareret. Det er svært og kræver akkuratess og tålmodighed. Huekonen boede i "Lillerødhus", Gl. Lyngvej.

Det er som man tager det - et sjællandsk folkesagn

Her er et eventyr, som er overleveret og fortalt fra mund til mund i det 18. og 19. århundrede. Det er indsamlet i midten af det 19. århundrede og er blandt andet trykt for halvtreds år siden i en bog om danske folkedragter. Retskrivningen er som i 1943, hvor man brugte aa i stedet for å og alle navneord blev skrevet med stort begyndelsesbogstav :

Der var engang en Enkemand, som havde en eneste Datter, og han giftede sig med en Enke, som ogsaa havde en Datter. Da nu Konens Datter skulde til at giftes, gav Moderen hende mange gode Lærdomme. Blandt dem var da ogsaa, at om hun saa aldrig spandt mere ad Gangen end en Traad saa lang som hendes Næse, saa var det dog altid til Nytte; — og saa, at hun skulde sørge for, at hendes Havegærde skinnede som Sne, saa man kunde se det langt borte; og saa, at hun skulde passe, at der altid hang noget i Skørterne efter hende, naar hun gik ud i sin Gaard.

Datteren hørte godt efter og lovede, at det skulde hun nok. Men Mandens Datter havde ogsaa hørt det, og hun gik til sin Fader og spurgte ham ad, hvad det betød, som Moderen havde sagt. Han forklarede hende da, at Moderens Mening dermed havde været, at om man end havde nok saa lille en Tid tilovers, saa maatte man ikke være ledig; om man saa kun spandt en Traad saa lang som ens Næse hver Gang, saa blev Tenen dog før fuld derved, end om man slet ikke rørte Rokken. Af det andet Raad var Meningen den, at naar hun var flittig, saa kunde hun altid have sine Gærder fulde af nygjort Lærred og Drejl til at bleges. Og med det sidste Raad: altid at have noget hængende i Skørterne, mente Moderen, at hun skulde passe Smaakræet godt, saa det kendte hende, naar hun kom ud i Gaarden, og løb i Hælene paa hende, naar hun var der.

Saa blev Konens Datter da gift, og det varede ikke længe, før Mandens Datter ogsaa blev det. Da saa et Aars Tid var gaaet, siger Manden til sin Kone, om de ikke skulde køre hen og se, hvordan deres Børn havde det. Det vilde Konen gerne, og da hendes Datter boede nærmest ved dem, kørte de først til hende. Det første de kunde se Gaarden, saa sagde Konen: "Nej se da, hvor meget dejligt Linned hun har ude at sole; Havegærdet skinner jo som det pure Sølv." Men da de kom nærmere, saa de, at Tjørnegærdet var overkalket; derfor skinnede det saa stærkt i Solen. Datteren blev meget glad ved at

se Forældrene; men Moderen blev just ikke glad, da hun saa, at Datterens Skørter var ganske forrevne, og Strømperne var der ikke helt af langt op paa Hælene. Datteren fik travlt med at beværte Forældrene; og imens hun var i Køkkenet, saa Moderen sig om i Stuen, der dog saa nogenlunde ordentlig ud, paa det nær, at Tenen paa Rokken var tom, og i Krogen bag Kakkelovnen laa der noget, der saa helt besynderlig ud: En stor Hob af smaa Ender Garn, næppe saa lange som en Finger. Da nu Datteren kom ind, kunde Moderen ikke bare sig længer, men skændte paa hende og sagde: "Hvordan er det dog, at her staar til? Hvorfor er du selv saa pjaltet? og hvad har du gjort ved alt det dejlige Garn bag Kakkelovnen, som saadan er klippet i Smaastumper?" Da sagde Datteren, at det var da underligt,

at Moderen kunde spørge saadan; for hun bildte sig ind, at Moderen havde selv raadet hende til kun at spinde Traaden saa lang som sin egen Næse, og det havde hun da ogsaa gjort, og hun syntes, at hun havde faaet en køn stor Bunke. Hvad det angik med Skørter og Strømper, saa havde hun ogsaa deri fulgt Moderens Raad; for hun havde lagt et Tjørneris uden for Køkkendøren, og saa snart hun kom udenfor, sørgede hun for, at det hængte sig fast og fulgte hende omkring i Gaarden.

Moderen gav hende da bedre Underretning og nye Raad, og saa kørte de hen til Mandens Datter. Da de begyndte at kunne se Gaarden, saa sagde Konen: "Se, hun har baaret sig lige saa tosset ad; hendes Gærde er saamænd ogsaa kalket." Men der tog hun igen Fejl, for da de kom tæt til, saa de, at det var helt behængt med dejligt nyt Lærred og Drejl, som skulde bleges. Da Vognen kom ind i Gaarden, og Datteren nok saa glad kom ud og tog imod dem, samledes alle Ænder, Høns, Ællinger og Kyllinger om hende, og der var saa stor en Flok, at Forældrene var ganske bange for, de skulde træde paa dem. Inde i Huset var der lige saa stor Velstand; og Moderen ærgrede sig desmere over sin egen Datter, at hun ikke havde baaret sig lige saa klogt ad.

Kyssestykke

P. Bjerregaard, født 1853 i Sigerslevøster har som gammel omkring 1920 fortalt Anders Uhrskov følgende om ungdomsfester i midten af forrige århundrede:

Når et ungdomsbal skulde holdes, var der gerne en tre, fire af de fremmest karle i byen, som en aften gik ud for at bestille det. Der blev jo ikke altid sagt ja det første sted, de kom, så gik de videre. Man vilde jo gerne have ballet, hvor øverstestuen ikke var så lille, og da helst, hvor der var bræddegulv. Til et sådant almindeligt bal behøvedes der ikke så store forberedelser, det skulde jo ikke koste for meget. Anretningen var mad en gang i løbet af natten, lidt kogt flæsk og smørrebrød med lidt pålæg, dertil hjemmebrygget øl og snaps. Desuden lidt punch og kaffe en gang. Til almindelige baller gik pigerne frit med, og karlene kunde så slippe med nogle mark, højst en dalers penge. Til sådan et almindeligt bal var der for det meste kun én musiker, og han spillede på violin. Man mødte i aftenstunden, og snart begyndte dansen i øverstestuen, hvor musikanteren var anbragt på en halvdrør, der

lå en lille halv alen over gulvet. Nogle tællelys anbragt i de dertil indrettede lyseholdere på væggene udgjorde belysningen. En gang imellem, når der var rigtig sus i skørterne, kunde lysene blæse ud. Der var da lejlighed til et kys i smug. Man dansede *polka, vals, galop, pærrevals, totur, tretur, senere sekstur, halvfemtetur, pigernes fornøjelse og sveitrit*. Karlene smed trøjerne og dansede i skjorteærmer. Ret ofte imellem dansene gik bedemanden rundt med ølkrus, brændevinsflaske og snapseglass, alle drak af samme glas og krus. Ud på natten, når stemningen blev høj, kom bedemanden med en lille pude under forklædet, helst når der var så mange i dansestuen som muligt. Pudsen gav han til en af forkarlene, så blev dørene solidt lukkede, musikken spillede, og karlen med pudsen gik hen og faldt på knæ på denne for en pige. Der skulde danses kyssestykke. Pigen måtte op med mundtøjet, så tog han hende ved hånden, og de gik én gang rundt. Så måtte pigen falde på knæ på pudsen for en karl. Således blev man ved, til hele selskabet var kysset op og gik rundt på gulvet til musikken i en stor rundkreds, så skulde der kysse tilbage, for at man kunde blive løst ud af kredsen. Det gav anledning til pudsige scener. Tit måtte man jo kysse den, man mindst syntes om. — Ballet varede almindeligt til nær op imod dag.

Fem skifteopgørelser

Foruden tøjdele på vore museer, er skifteprotokoller en vigtig kilde til viden om bøndernes påklædning i perioden 1750 til 1860. Da det drejer sig om folk, der er døde af alderdom, så er det nok kun det bedste tøj, der indgik i skifteopgørelserne. Her er udvalgt fem eksempler, alle fra Nordsjælland.

Skifte efter Rytterbonde Søren Rasmussen Jyde, Store Rørbæk. 1749:

1 graae Kjoel, 1 hvid Trøye, 1 rød Trøje, 1 blaar Brystdug, 2 par Lærredsbuxer, 2 par Hoser, 1 par Skoe, 1 Hørlærredsskjorte, 2 Blaarlærredsskjorter, 1 Hat.

Skifte efter Indsidder Maren Andersdatter, Store Rørbæk. 1757:

1 Trøye, 1 Skørt, 1 Trøye, 1 Skørt, 1 Trøye, 1 Skørt, 1 par Hoser, 1 par Skoe, 2 Særke, 2 Forklæder, 2 Liin, 1 Korsklæde.

1 Brun Kiortel	1	2
1 Rød Trøje	1	1
1 Striwd Bulle	1	4
1 par Bugser	1	3
1 par Hoser	1	2
1 par Skoe	1	1
1 par Hørlærredsskjorter	1	4
1 par Do	1	4
1 par Halsklude	1	4
1 par Spænder	1	4
1 par Hat	1	4
1 par Hørlærredsskjorter	1	4

Skifte efter Rytterbonde Anders Pedersen, Lille Rørbæk. 1762:

1 brun Kjortel, 1 graae Kjortel, 1 rød Trøye, 1 hvid Trøye, 1 blaar Brystdug, 2 par Bukser Skind, 2 par Hoser, 1 par Skoe, 1 Hatt, 4 Hørlærredsskjorter, 2 Blaar-garnsskjorter.

Skifte efter Gårdmand Hans Christensen, Søborg. 1767:

1 Brun Kiortel, 1 Rød Trøye, 1 Striwd Bulle, 1 par Bugser, 1 par Hoser, 1 par Do, 2 Halsklude, 2 Skiorter, Hat og Hude, 1 par Skoe og Spænder.

Skifte efter Gårdmandskone Anne Pedersdatter, Store Rørbæk 1800:

1 sort Skørt og Trøje, 1 blaat Skørt

og Trøje, 1 Hvergarnsskørt og Bulle, 1 grøn Klokke, 1 blaa Nattrøje, 1 grøn Nattrøje, 4 Særke, 1 bruun Hue, Liin, 2 Tørklæder, 2 Kattunhuer, 2 par Hoser, 1 par Skoe, 1 par Tørklæder.

Håndskriften dengang var gotisk og retskrivningen var lidt fri. Desuden havde tingene andre navne, så det er ikke helt ligetil at læse i de gamle protokoller. Her er lidt forklaring: En Rytterbonde havde pligt til at stille med hest og rytter til landets forsvar og fik gården stillet til rådighed. En Indsidder boede til leje på landet i et lille hus med have, men uden jord. Kjoel og Kjortel er frakker. Trøye eller Trøje er en jakke. Brystdug og en Bulle er en vest. Skjorte og Særk er undertøj. Hoser er strømper. Blaarlærred og -garn er en ringe kvalitet hørlærred. Blå var en farve forbeholdt de rige. Skørt er en nederdel. Liin er en hvid huekant. Korsklæde er pynt ovenpå huen. Do er en forkortelse for Ditto, der betyder det samme. Hvergarn er vævet uldent stof med hørtrend. Nattrøje er en aftenbluse. Klokke er en spencer. Kattun er trykt glat bomuldsstof.

Allerød og omegn for tohundrede år siden

I 1798 udkom bogen: Den nordsiellandske Landalmues Character, Skikke, Meeninger og Sprog. I første omgang var den uden forfatternavne fordi det måtte være selvindlysende, da den udkom på eget forlag og ikke kom i handelen. Forfatteren brugte den som gave til venner og bekendte. Bogen er enestående som kilde til forståelsen af forholdene i Nordsjælland omkring 1800.

Spændende for indbyggerne i Allerød kommune er, at forfatteren viste sig at være Joachim Junge, der i 1791 var blevet kaldet som præst til Bloustrød og Lillerød menigheder. Junge var født i Odense og havde studeret i København. Det er altså forholdene her på stedet for tohundrede år siden, der bliver beskrevet af en tilflytter. Junges romantiske naturopfattelse savner ikke sproglige blomster:

Landlivet I hvad søges vel i vore Dage mere end dette? Ligesom Smagen stiger i Henseende til alt det, som er ædelt og skjønt, i samme Forhold voxer og vor Attraae efter at nyde Naturens Yndigheder og de tusindfold Glæder, som det landlige Liv tilbyder Mennesket. Og hvad Under? hvor pragtfulde ere ikke Skaberens Gierninger i Naturens Rige, hvor umiskienkelige ere ikke de Præg, som de overalt bære, af den Eviges Viisdom og Godhed, hvor afvexlende ere ikke de Forlystelser, som de forskaffe Øiet og Øret! ligesaa mange Sandser, som Mennesket har, saa mange Kilder finder det og hos sig, af hvilke det der kan øse riig Glæde, og føle og smage, at Herren er stor og god. Jo oftere vi derfor med Eftertanke omvandre i dette Almagts saa vidt udstrakte Verksted, desto dybere Ærefrygt maae vi nødvendig føle for den store Mester, som virker der saa kraftig, desto mere maae vor Smag dannes til rene og uskyldige Glæder, desto værdigere leve vi i Henseende til vor Bestemmelse, og desto nærmere komme vi den Skaber, hvis Billede vi bære.

Men Junges beskrivelse af de reelle forhold er anderledes og vidner ikke om særlig stor sympati. Her først et citat om bønderne i al almindelighed:

I Sammenligning med andre Menneskeklasser er Bonden vel den, som kommer Naturen nærmest, men dette Barn har dog, ligesaavel som vi, i mange Stykker forladt denne sin Moders veiledende Haand. Onde Vaner, som fra Slægt til Slægt ere blevne herskende hos ham, have forledet ham paa adskillige Afveie, mægtige Fordomme, som hastig udbredte sig, ligesom det skadelige Ukrud, naar det ikke afluges, have fæstet dybe Rødder hos ham, og efterladt sig et Saar, som Aarhundreder først vil kunne læge.

Ikke mindst Junges beskrivelse af sine sognebørn er nedvurderende. Junge anfører tre årsager:

Den siellandske Bonde er i Almindelighed ikke saa stor af Vext, som den Fyenske, Jydske eller Holsteenske, han synes heller ikke saa seenefast; er dette ikke ligesom et Naturspil i Henseende til disse ubeblandede Indføddinger, thi alle Bondens Huuscreature ere og mindre end paa de andre Steder, maae det vel være en Virkning af hans deels uordentlige, deels kummerlige Levemaade, hans idelige Meelspiser og Mangel paa Vegetabilier. Underholdes Moderen kun maadeligt, som i forrige Tider, bliver Barnet sin hele Levetid kun svagt.

Kortudsnit fra 1768 visende Lyng, Lillerød og Bloustrød. Lillerød var tyndt befolket. I 1700-tallets slutning var der der under 300 indbyggere og en kirke, men ingen skole - så børnene var henvist til skolegang i Kollerød.

Maaskee kan det og bidrage noget til Bøndernes physiske Ufuldkommenhed, at de gifte sig meget tidlig, det maae da naturligviis gaae med dem, som med de ringere Skabninger, Moderen taber sine Kræfter og Fosteret bliver svagere; thi det er ikke usædvanligt at en Pige her er Hustrue og undertiden Moder allerede i sit 16de Aar.

Og endnu een Aarsag—Brændeviinen, denne infernalske Drik, som Bonden saa rasende elsker og som saa mange ved enhver Leilighed, nedsvælger i saadan Overflødighed, at de tabe den ene Sands efter den anden, lige indtil den groveste af dem alle, Følelsen.

Junge beskriver stort og småt i det nordsjællandske liv, både til hverdag og til fest. Her bringes nogle udpluk af hans bryllupsbeskrivelse:

Just som jeg nedskriver dette, kom en festlig paaklædt Bonde ilende paa sin Hest, smellende med sin Pidsk og roende med sine Arme og ligesaa med Fødderne. Ved Indtrædelsen begyndte han i følgende Bedemands Stiil: »Jeg skal hilse jer fra Fæstemanden N. N. og hans Kiereste, om I vil være saa god at møde paa Fredag i Bryllupsgaarden N. N., for at høre paa deres Vielse og offere med dem og tage til Takke med 3 á 4 Retter Mad, godt Øll og Brændeviin, Piber og Tobak, Spil og Musik, Dands, Trampen og Stampen, samt alle smukke Piger og Karle saa mange her i Gaarden er.«

Vi lovede det og indfandt os paa Stedet. Neppe vare vi rullede ind i Bryllupsgaarden, førend vi pludselig bleve til Velkomst overrumplede af nogle Bøs-

Ærme af Lyngvesten fra ca. 1780

seskud. Vi bleve imodtagne af Brudefolkenes Paarørende, og hvad Bedemanden havde lovet os i Henseende til Drikkevare, begyndte man i Øieblikket at opfylde — over vore Ønsker.

Brudgommen var iført sin brune Stadskiortel, med adskillige pyntelige Vester, som alle stak frem, den ene under den anden; hvide Beenklæder og hvide Strømper af Uld (thi andre kiender den tarvelige Bonde ikke).

De Retter, som frembæres, bestaae hos den almindelige Bonde i Riisgrød og derefter Klipfisk med Sennep. Er Bonden fornem, da beværtet Gæsterne med Hønsesuppe, rigelig forsynet med Bær, det vil sige, Rosiner, og derefter med Sylte; men denne Overdaadighed har endnu ikke udbredt sig paa Frideriksborg Amt, endskiøndt Bonden dog er der mere velhavende. Paa dette Amt adskiller man sig og fra de andre derved, at man først fremsætter Fisken og derefter Grøden.

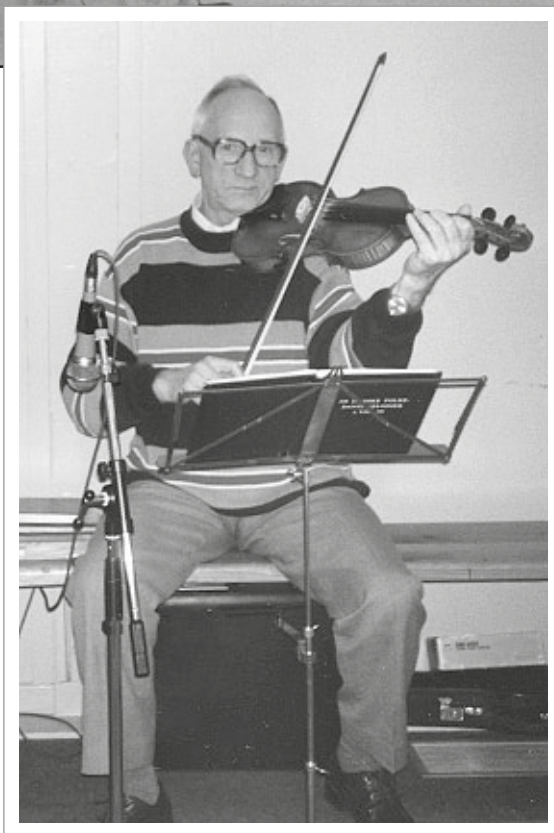
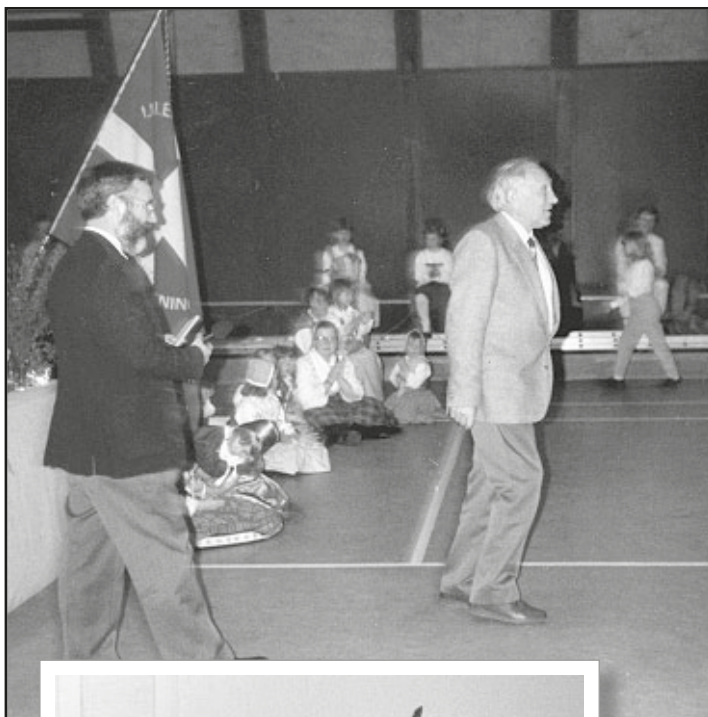
Da saadanne Brylluper ofte maae blive bekostelige for Folk som kun har lidt imellem Hænderne, kommer den ene Bonde den anden broderlig til Hielp. De kappes derfor ligesom med hinanden om at sende Fødevarer til Bryllupsgaarden. Nogle give Melk, andre, især de Beslægtede, Brødet af hele Tønder Meel, andre Høns og atter andre Malt eller Øll i Tøndeviis.

Dog vi begive os igien til Bryllupsglæderne. Naar Bonden har indtaget sit tarvelige Maaltid, stemmes Violinen fra den alvorlige Bord-March til den glædeligere Cotillon Able mon Coeur. Violinen, dette Bondens Liv-Instrument, som ledsager ham ved enhver Høitidelighed.

I Springedandsene seer man aldrig meere end to Par; thi de Engelske eller her saa kaldte Rade-Dandse kiender Bonden ikke. Det er altsaa her et Slags Contredands, som vore Piger dandse med meget langsomme og beskedne Trin, naar derimod Karlene gjøre undertiden Kakerlak-Spring... Af Toure veed man her ingen mesterligere end — Kieden.

Musikanten faaer ikke her sin Betaling for hver Dands, som paa andre Steder, men ved Slutningen af Gildeslauget, og tænker Siellænderen heri langt reellerere end Bonden i andre Egne, hvor han for at faae fuld Værdie for sin Toskilling, kunde spadserer en heel Nat i en Menuet...

Formænd:

1943-45 *Karl Larsen*

1945-46 Børge Pedersen

1946-47 Jørgen Jørgensen

1947-48 Henry Pedersen

1948-53 Børge Pedersen

1973-91 *Flemming Rasmussen*

1991+ Inger Pedersen

Spillemænd:

Martinsen

Johs. Jensen

Finn Tofte

Mogens Larsen

Villy

"Svend, Knud og Valdemar (Edvard Møller!)"

Lousie og Søren

Svend Hansen

Børge Rasmussen

Gunnar & Otto

Hella Christensen

Henrik Visborg Larsen

Helle Simonsen

Gro og Sune Lilbæk

Kaj Jespersen

Ada Larnkjær

Aksel Wiberg

Danseledere:

Niels Jensen
Johannes Jensen
Børge Pedersen
Else Kryger
John Nielsen
Christian Obel
Jane Snitgaard
Per Jensen
Lis Fogh Jensen
Berit Bøgelund
Maj-britt Romme
Tanja Larsen
Erik Arndal

Bestyrelsen, efteråret 1993:

Inger Pedersen, formand
Frits Lilbæk, kasserer
Else Larsen, sekretær
Eivind Jensen, næstformand
Frank Larsen
Elin Dahl Pedersen
Berit Wiingaard Hansen
Anders Chr. Johansen

Er der glemt nogen eller noget?

Vid, at den gamle redaktør gerne vil have besked, så det kan blive noteret i foreningens arkiver...

Jubi-aktiviteter 1993:

Ved sæsonafslutningen 1992 / 93 blev der taget et gruppebillede af 101 personer, der alle var med til opvisning. Det er det første gruppebillede, der er taget siden foreningen sov ind til Tornerosesøvn i 1953.

Gennem flere år har mange medlemmer forespurgt, om vi ikke havde et emblem så man ude omkring kunne se, hvor vi kommer fra. Det er nu lavet, og motivet er hentet fra logoet: Danseparret i guld på blå bund.

Der har været udstillinger hos Profil Optik og på biblioteket. Her var det b.a. den gamle langtrøje fra Lyngby, der prydede vinduet.

Børnene skulle heller ikke snydes, så B & U- udvalget lavede en torsdag aften aktiviteter for børne- og ungdomsholdene.

Ved de almindelige fester og legestuer er det sædvane, at der bliver solgt amerikansk lotteri. Denne gang blev det til et kuvertlotteri, med gode gevinster fra flere af byens butikker. Lodderne blev solgt på danseaftenerne i tiden omkring stiftelsesdatoen.

Endelig må vi ikke glemme den store fest med spisning, opvisning og legestue i Bloustrødshallen.

Redaktør:

Vibeke Lilbæk

Øvrige redaktion:

Inger Pedersen

Erik Arndal

Frits Lilbæk

Layout og skanning:

Frits Lilbæk

Sats:

Vibeke Lilbæk

Frits Lilbæk

Tryk:

Lilbæk

Tekster:

Tove Larsen

Erik Arndal

Inger Pedersen

Berit Bøgelund

Frits Lilbæk

Vibeke Lilbæk

Fotos mv.:

Mary Petersen

Helle Vienberg

Ellen Arndal

Erik Arndal

Tove Larsen

Inger Christiansen

Inger Pedersen

Niels J. Frederiksen

Gro Lilbæk

Sune Lilbæk

Vibeke Lilbæk

Frits Lilbæk

Folkedanserforening i halvtreds år

er udgivet i november 1993 af:

Lillerød og Omegns Folkedanserforening

c/o Lilbæk, Kollerødvej 39, DK 3450 Allerød

Copyright © Eftertryk er tilladt med tydelig kildeangivelse.

ISBN 87-984783-0-3

